

Waarde Nijmegenaren,

Jullie zijn een stad, een literaire stad met literaire instituten zoals Wintertuin en haar prachtige buurvrouw ArtEZ. De jury bestaande uit de onvolprezen literair redacteur en recensent van *NRC*, Thomas de Veen, redacteur van de befaamde Uitgeverij Lebowski, Saskia Veen en ondergetekende hadden dan ook hoge verwachtingen van de stad op de zuidelijke oever van de Waal.

Waren de inzendingen divers? De jury beaamt dat. Zijn jullie maatschappelijk geëngageerd? Jullie zijn behoorlijk maatschappelijk betrokken. Zijn jullie ook eigenzinnig? Ook aan eigenzinnigheid geen gebrek. Bij drie keer een bevestigend antwoord is de verkoop zo goed als rond, zo leerde een jurylid tijdens een salestraining autoverkoop. Maar lief Nijmegen, we moet ook eerlijk zijn, we misten iets. Iets sprankelends, iets tintelends, een vibratie. Zinnen die onze hypofyse kietelden, waarvan ons amandelbrein hormonaal op hol zou slaan. Waar lag dat dan aan? We denken in jullie geval dat er meer aandacht was voor de vorm dan voor de inhoud. Prozateksten gepresenteerd als poëzie bijvoorbeeld, maakt het geen poëzie.

Goed, uit dit alles spreekt ook een tomeloze ambitie, de wil om groot werk te maken. Dat is prijzenswaardig. We hebben een gedicht vol perspectiefwisselingen gelezen. Jullie namen ons mee op reis, met een jongen die door zure yoghurt onwelriekend werd geboren, maakten ons medeplichtig aan de roof van bloemen langs graven en lieten ons de Mount Victory beklimmen. Genoeg inzendingen om optimistisch over te zijn. Naast de drie winnaars willen we dan ook nog twee schrijvers aanmoedigen door middel van een eervolle vermelding.

De eerste eervolle vermelding is voor een gedichtenreeks. De jury vond het knap dat je aan de hand van de AUX-kabel in de auto, de verhoudingen tussen personages kan schetsen. De stijl is vlot, gedichten die in het hier en nu geplaatst kunnen worden: bijvoorbeeld door het gebruik van het voornaamwoord 'hen', thema's als gender en milieuproblematiek zijn sexy gemaakt. Het eerste gedicht vonden we de beste van de reeks, daar zaten de spannendste formuleringen, bijvoorbeeld de sigaar waar je het speeksel van de vader nog kon proeven. Er was een jurylid dat twijfelde aan de vorm, maar de associaties worden mooi aan elkaar gekoppeld door de komma's, waardoor het misschien toch meer poëzie is dan een kort verhaal. **Mel Kikkert**, deze inzending staat dusdanig dat we er niet omheen kunnen jou eervol te vermelden.

De tweede eervolle vermelding is voor een talentvolle schrijver. Iemand die in korte stukjes, volledige personages kan neerzetten. Binnen die beperking is het knap gedaan, maar het is tevens ook de zwakte van deze inzending: het is geen verhaal, maar een presentatie van schetsen. De beelden zijn sterk, krachtig, soms raadselachtig, soms net iets te weinig. De personages moeten nog in gezamenlijke scènes aan elkaar verbonden worden, want de verschillende fragmenten hangen niet samen. Een zin als 'Ik denk vaak aan mijn vader die bij een bedrijf werkt dat gespecialiseerd is in het aardappelverwerkingsproces,' leent zich uitstekend voor verdieping. We hebben het over *Filteren en ontvetten* van **Lisa Huissoon**.

Wie o wie zijn dan de Write Now!-kampioenen van Nijmegen? We zijn aangekomen bij de bekendmaking van de drie prijswinnaars.

We beginnen bij de derde plaats. De jury wist niet helemaal waar het verhaal over ging. Misschien door de overdaad aan verschillende scènes met mysterieuze beelden. Deze inzending moet het volgens ons hebben van de sfeer, met achtergebleven vissenkoppen en schaduwboten, en daardoor bleven we terugkeren naar dit verhaal. We vonden dat de vertelling beter begon dan hij eindigde, het omslagpunt naar het einde werd onvoldoende ingeleid; het besluit om niet herenigd te willen worden. Maar we willen graag schaken met boten op een meer met zilveren tranen op de oppervlakte. Of moeten we *Door de oppervlakte* kijken. Gefeliciteerd met de derde plaats, **Emma Hanekroot!**

De tweede plaats is voor de schrijver van een prachtige aanzet voor een kort verhaal. Eigenzinnig op een bepaalde manier, wars van clichés. Hazel en Merle wonen samen in een vouwwagen. Hazel wil trouwen met Merle en ze wil een hond met hangoren die veel kwijlt en kwispelt. We vonden het jammer dat de inzending relatief kort was, er zit iets veelbelovends in. Wat we willen zeggen, *Slide*

viewer zit op een niveau waar niet iedereen komt: heldere zinnen, ingekleurde beelden, maar nog niet helemaal compleet. **Lieke Tijink**, je bent iemand die scherp kan kijken en goed kan communiceren. Gefeliciteerd met de tweede plaats!

Er is nog één plek te vergeven. Het oranje lintje in deze literaire krachtmeting. In het verhaal *Ze ligt hier niet*, lijkt op het eerste gezicht een normale wereld te worden opgeroepen, een wereld op het strand. Maar dan sluipen er steeds meer bijzondere elementen in, met een fijne dynamiek, een goede afwisseling in tekst en dialoog en concrete details. 'Dit is de winnaar,' riepen we. Let op een overbodig aanloopje aan het begin van het verhaal en op formuleringen die niet helemaal kloppen zoals geuren die verzilten. Dat binnen een setting die absurd en conceptueel is, ook nog in enkele penningen een familieverhaal wordt opgetekend, getuigt van een zeker vakmanschap. Zonder dat we het helemaal begrepen, waren we mee aan boord, of liever gezegd, onder het zand. Het strand als een begraafplaats: grappig, nostalgisch, droevig. Dit verhaal blinkt uit in verbeeldingskracht. We willen meer van **Jared Meijer**!

Namens de jury van Write Now! Nijmegen 2020,

Anne-Fleur van der Heiden – juryvoorzitter
Saskia Veen
Thomas de Veen